

Els llibres els fans els llavis

Per Juan Jesús Aznar

Els llibres els fan els llavis, així resava un vell proverbi romà. Els llavis pronuncien les paraules de les llengües, en les quals ens expressem, les paraules ens fan humans. Construïm el nostre món, a vegades el somiem i d'altres ens refugiem en les paraules de la seva crueltat. Aquestes paraules, escrites en l'aire d'una conversa o en aquest parlar tot sol del pensament, a vegades busquen perpetuar-se, sigui en una acta notarial, en una transacció mercantil, en un pensament filosòfic, en el relat fictici d'una vida o en el poema precís i profund que vol deixar rastre del nostre viure. Convertides en paraula escrita, surten a la trobada d'aquest preciós instrument que és el llibre, aquest invent humà útil i necessari per conservar la nostra memòria o per a escriure, en ell, el fruit de la nostra imaginació.

Disfressant-se de llibre, Encesa Literària va iniciar, ara fa deu números, la seva singladura com un petit llaüt de la nostra mar amunt per guardar paraules que descriuen una biblioteca, paraules que dediquen un quadern central a una obra literària o al dolor que sentim quan ens arrenquen de la nostra terra, del paisatge íntim de la nostra infància; paraules per entendre la música o l'art i paraules que volen deixar constància, en forma de petit assaig, de poema o de relat, vocables que aspiren a la bellesa i a descriure la vida.

Quan vam anar dibuixant aquest petit llaüt, a popa hi vam escriure el nom d'altres aventures anteriors --una revista digital i una altra de juvenil--: *Encesa*. Com l'art de pesca. I a estribord, hi vam escriure *literària*. Així vam iniciar una navegació de cabotatge, com sempre s'ha navegat en aquesta mar. Un dia, la mar es va convertir en oceà i de l'Argentina, de Cuba, de Mèxic van arribar veus que van eixamplar els nostres límits.

En resum, hem arribat al port final, després de cinc anys de bressolar les paraules entre les onades del pensament, i en les paraules d'Octavio Paz trobem una veu que ens explica:

Palabra, una palabra, abandonada,
riente y pura, libre,
como la nube, el agua,
como el aire y la luz,
como el ojo vagando por la tierra,
como yo, si me olvido.

Palabra, una palabra,
la última y primera,
la que callamos siempre,
la que siempre decimos,
sacramento y ceniza.

Entenem la vida, les seves com i els seus per què a través de la paraula. En altres ocasions, és una imatge la que ens ajuda a percebre aquesta realitat que no podem expressar a viva veu o per escrit, necessitem una imatge, una música perquè l'emoció ens estremeixi. Així, en el quadern de música les paraules busquen la seva melodia i en el quadern d'art intentem descriure, amb paraules, la bellesa d'una imatge.

Encesa, és un instrument de la veu i la imaginació que un dia, davant el vent de tramuntana, va decidir que les seves diferents portades tindrien un gall protector

enfrontant-se a l'odissea de la cerca de lectors entre les lluminoses biblioteques o en els prestatges de les llibreries o, de manera més directa, buscant lectors que s'hi subscriuguin.

Editat una revista o un llibre és una heroïcitat, ara i sempre. El vocable *editor* procedeix del llatí i el seu verb, *edere*, significa 'produir', 'fer conèixer', 'treure a la llum' i després 'publicar'. Els editors, els petits editors per ser més exactes, donen a la llum els llibres que, molt sovint, els editors industrials rebutgen perquè no són comercials. No vull dir amb això que no facin falta editors industrials que fabriquin autors supervendes que de vegades incorporen nous lectors en l'àmbit de la lectura, ara bé, els petits editors que busquen autors ignots, oblidats o gojosament nous, contribueixen a la cultura del llibre. Per això, en aquest exemplar número deu hem donat la paraula als editors que fan una labor imprescindible en la creació de la cultura. *Edere*, donar a la llum veus a les quals se'ls nega la paraula impresa. Buscar, descobrir i sobretot, sentir la passió de llegir i viure en els secrets dels futurs llibres, encara no impresos. Publicar segons el criteri de l'editor, i també, errar i no publicar a un autor a qui rebutjar l'obra podria ser certament injust..

Les paraules, en el quadern de música, han intentat acostar la vida i obra de Beethoven com un retut homenatge al sord genial, del qual es compleixen dos-cents cinquanta anys del naixement.

I, en el quadern literari, hem demanat a autors que han publicat en números anteriors, i hem convidat nous escriptors i assagistes, que ens il·luminin amb les seves paraules. El nombre de caràcters de la revista té un límit que no podem excedir, aquest és el motiu essencial que ens porta a deixar per a altres números textos i per tant autors, que ara no hi han tingut cabuda.

La felicitat de llegir la vull transmetre amb el que vaig sentir llegint el poemari *Marinero en tierra*: era un dia de tramuntana, vaig caminar fins a l'ermita de Sant Onofre i em vaig asseure a contemplar la badia de Roses. Vaig agafar el llibre que duia i amb els ulls plens de mar, arrecerat del vent, vaig començar a llegir els versos de Rafael Alberti. Els havia llegit moltes vegades i em van semblar nous, com acabats d'escriure per descriure aquell moment d'un món en què era jo tot sol. Allà, en la meua solitud, hi havia tota la mar. Allà, tota la mar bressolada pel vent i, dins d'una onada, una sola onada besant la llunyana sorra de la badia, en la qual cabia tota la mar. El nostre petit llaüt, d'aquest desè número, té l'ambició de compartir les paraules que l'impregnen, tota la bellesa de la cultura, la seva melodia, la mirada a l'art i, també, compartir la seva harmonia.

Com a punt i final, cal donar les gràcies a tots els que han fet possible aquesta aventura literària i cultural: autors, patrocinadors i, sobretot, als lectors d'Encesa Literària.

BIBLIOTECA:

Petits tresors de la Biblioteca Fages de Climent

Nati Vilanova i Ester Arché

QUADERN CENTRAL:

PARLEN LES EDITORIALS

Jacobo Siruela «los libros son la felicidad»

Juan Jesús Aznar

Més de vint-i-cinc anys fent d'editor.

Brau. Jenar Fèlix.

Adn d'una microeditorial

Wunderkammer. Elisabet Riera

Petita història d'una editorial petita

Edicions Cal·lígraf. Equip editorial

Editar como se vive

Viento de fondo. Gastón Sironi

Libres del segle, un segell de 25 anys

Marta Costa-Pau i Roger Costa-Pau

El oficio de editor. Un viaje personal

Tirant lo Blanc. Salva Vives

QUADERN DE MUSICA.

Beethoven, el sordo genial

Juan Jesús Aznar

QUADERN D'ART.

IMMERSIÓ! Un exercici de memòria i homenatge entorn de Narcís

Monturiol

Enric Tubert Canada

QUADERN LITERARI:

El màrtir de la mentida: Josep Torres Tribó (1899-1941)

Max Pérez Muñoz

Els poetes de les trinxeres: Siegfried Sassoon i Wilfred Owen

Mireia Llorens Ruiz

La ciutat de Monturiol

Joan Armangué

L'error del relativisme

Lluís Freixas

Dignes de record

Santi Vila

Roque Dalton, un poeta inabarcable

Carles McCragh

La vida es una fiesta

Amor Pomareda

Endreça

M. Mercè Cuartiella

La producción

Ariel Halac

El Tanatopràctic

Henar Galán

Tot el que jo recordo

Jordi Font

Luna

Carlos Briones

Lita Cabellut

Abraham Fidel Ortiz